

УДК 343.13

Алексєєва-Процюк Д. О., к.і.н., с.н.с.,
старший науковий співробітник з проблем
досудового розслідування НАВС;

Брисковська О. М., к.ю.н., старший науковий
співробітник з проблем досудового розслідування НАВС

Процесуальний порядок спеціального досудового розслідування кримінальних правопорушень

В науковій статті аналізуються зміни до Кримінально-процесуального кодексу України щодо спрощення кримінального процесуального судочинства, а саме запровадження спеціального досудового розслідування, передбаченого главою 24-1 КПК України стосовно підозрюваного (обвинуваченого), який переховується від органів слідства та суду з метою ухилення від кримінальної відповідальності, якщо він перебуває поза межами України, за обов'язкової участі захисника.

Ключові слова: «заочне кримінальне провадження», спеціальне досудове розслідування, міжнародний розшук, підстави, підозрюваний, обвинувачений, публікація оголошення.

В научной статье анализируются изменения к Уголовно-процессуальному кодексу Украины относительно упрощения уголовного процессуального судопроизводства, а именно проведение специального досудебного расследования, предусмотренного главой 24-1 УПК Украины относительно подозреваемого (обвиняемого), который скрывается от органов следствия и суда с целью уклонения от уголовной ответственности, если он находится вне пределов Украины, при обязательном участии защитника.

Ключевые слова: «заочное уголовное производство», специальное досудебное расследование, международный розыск, основания, подозреваемый, обвиняемый, публикация объявления.

In the article the changes to the Criminal Code of Ukraine concerning the simplification of criminal justice procedure, namely the introduction of a special pre-trial investigation under Chapter 24-1. Code of Ukraine regarding the suspect (accused), who is hiding from the investigating authorities and the court to evade criminal responsibility if it is outside Ukraine for the mandatory participation of defense counsel.

Keywords: «in absentia criminal proceedings», a special pre-trial investigation, international search, the grounds suspect, publication of the announcement.

Постановка проблеми. Серед актуальних питань, які сьогодні мають практичне значення можна виділити «заочне» кримінальне провадження, яке поширює можливість здійснення спеціального досудового розслідування спеціального судового провадження, виступає інструментом реалізації принципу невідворотності кримінальної відповідальності особи, яка переховується від слідства та суду на тимчасово окупованій території України або в районі проведення антитерористичної операції чи на території іншої держави, тому цей інститут узгоджується з положеннями Європейської конвенції з захисту прав людини та основоположних свобод та приймається Європейським судом з прав людини. Ці зміни дозволять закінчити вже відкриті кримінальні провадження, по яким вже є доказова база та отримати вироки суддів. Це дасть можливість конфіскувати ті кошти, які заблоковані як в Україні, так і за кордоном. На сьогоднішній день правоохоронні органи, уряд України, відповідна фінансова служба заблокували на рахунках в Україні декілька мільярдів доларів і декілька мільярдів гривень. Так само наші європейські партнери і американські партнери заблокували відповідні десятки мільярдів гривень на рахунках за кордоном [1].

Стан дослідження даної проблематики. Крім дискусій практикуючих юристів дана проблематика ще не була предметом дослідження вітчизняних науковців.

Метою статті є необхідність ретельного дослідження щодо проведення спеціального досудового розслідування, передбаченого главою 24-1 КПК України стосовно підозрюваного (обвинуваченого), який переховується від органів слідства та суду з метою ухилення від кримінальної відповідальності, якщо він перебуває поза межами України.

Виклад основних положень. Верховна Рада України Законом України від 07 жовтня 2014 року № 1689-VII «Про внесення змін до Кримінального та Кримінального процесуального кодексів України щодо невідворотності покарання за окремі злочини проти основ національної безпеки, громадської безпеки та корупційні злочини» [2] запровадила в Україні новий інститут так званого «заочного» провадження, що в КПК України є інститутом спеціального досудового розслідування кримінальних правопорушень, який передбачено главою 24-1.

Спеціальне досудове розслідування (*in absentia*) в Україні — це одна з форм спрощеного кримінального процесуального судочинства, яке здійснюється в разі вчинення особою злочинів, які зазначені в ч. 1 ст. 297-1 КПК України, стосовно підозрюваного, крім неповнолітнього, який переховується від органів слідства та суду з метою ухилення від кримінальної відповідальності та оголошений у міждержавний та/або міжнародний розшук на підставі ухвали слідчого судді у зв'язку з клопотанням про здійснення спеціального досудового розслідування слідчого, погодженого з прокурором або прокурора, яке розглядається за участі особи, яка подала клопотання, та захисника.

Спеціальне досудове розслідування здійснюється щодо злочинів, передбачених статтями КК України: 109 «Дії, спрямовані на насильницьку зміну чи повалення конституційного ладу або на захоплення державної влади», 110 «Посягання на територіальну цілісність і недоторканність України», 110-2 «Фінансування дій, вчинених з метою насильницької зміни чи повалення конституційного ладу або захоплення державної влади, зміни меж території або державного кордону України», 111 «Державна зрада», 112 «Посягання на життя державного чи громадського діяча», 113 «Диверсія», 114 «Шпигунство», 114-1 «Перешкоджання законній діяльності Збройних Сил України та інших військових формувань», 115 «Умисне вбивство», 116 «Умисне вбивство, вчинене в стані сильного душевного хвилювання», 118 «Умисне вбивство при перевищенні меж необхідної оборони або у разі перевищення заходів, необхідних для затримання злочинця», частинами другою — п'ятою статті 191 «Привласнення, розтрата майна або заволодіння ним шляхом зловживання службовим становищем» (у випадку зловживання службовою особою своїм службовим становищем), 209 «Легалізація (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом», 258 «Терористичний акт», 258-1 «Втягнення у вчинення терористичного акту», 258-2 «Публічні заклики до вчинення терористичного акту», 258-3 «Створення терористичної групи чи терористичної організації», 258-4 «Сприяння вчиненню терористичного акту», 258-5 «Фінансування тероризму», 348 «Посягання на життя працівника правоохоронного органу, члена громадського формування з охорони громадського порядку і державного кордону або військовослужбовця», 364 «Зловживання владою або службовим становищем», 364-1 «Зловживання повноваженнями службовою особою юридичної особи приватного права незалежно від організаційно-правової форми», 365 «Перевищення влади або службових повноважень працівником правоохоронного органу», 365-2 «Зловживання повноваженнями особами, які надають публічні послуги», 368 «Прийняття пропозиції, обіцянки або одержання неправомірної вигоди службовою особою», 368-2 «Незаконне збагачення», 368-3 «Підкуп службової особи юридичної особи приватного права незалежно від організаційно-правової форми», 368-4 «Підкуп особи, яка надає публічні послуги», 369 «Пропозиція, обіцянка або надання непра-

вومیрної вигоди службовій особі», 369-2 «Зловживання впливом», 370 «Провокація підкупу», 379 «Посягання на життя судді, народного засідателя чи присяжного у зв'язку з їх діяльністю, пов'язаною із здійсненням правосуддя», 400 «Посягання на життя захисника чи представника особи у зв'язку з діяльністю, пов'язаною з наданням правової допомоги», 436 «Пропаганда війни», 436-1 «Публічне заперечення чи виправдання злочинів фашизму, пропаганда неонацистської ідеології, виготовлення та (або) розповсюдження матеріалів, у яких виправдовуються злочини фашистів і їх прибічників», 437 «Планування, підготовка, розв'язування та ведення агресивної війни», 438 «Порушення законів та звичаїв війни», 439 «Застосування зброї масового знищення», 440 «Розроблення, виробництво, придбання, зберігання, збут, транспортування зброї масового знищення», 441 «Екоцид», 442 «Геноцид», 443 «Посягання на життя представника іноземної держави», 444 «Злочини проти осіб та установ, що мають міжнародний захист», 445 «Незаконне використання символіки Червоного Хреста, Червоного Півмісяця, Червоного Кристала», 446 «Піратство», 447 «Найманство» [3].

Спеціальне досудове розслідування здійснюється на підставі ухвали слідчого судді.

Підставами для провадження спеціального досудового розслідування є:

1. Вчинення кримінального злочину, передбаченого вищезазначеними статтями КК України;

2. Підозрюваний крім неповнолітнього, переховується від органів слідства та суду з метою ухилення від кримінальної відповідальності.

3. Підозрюваний оголошений у міждержавний та/або міжнародний розшук.

Відповідно до Сімейного кодексу, неповнолітньою вважається дитина у віці від чотирнадцяти до вісімнадцяти років.

Міждержавний розшук проводиться на підставі Договору держав-учасниць Співдружності Незалежних Держав про міждержавний розшук осіб від 10 грудня 2010 р. та є комплексом оперативно-розшукових, пошукових, інформаційно-аналітичних та інших заходів, які спрямовані на виявлення, затримання і взяття під варту з метою видачі або здійснення кримінального переслідування осіб, які переховуються від органів слідства або суду та ухиляються від відбування кримінального покарання; встановлення місцезнаходження осіб, що ухиляються від виконання рішень суду щодо позовів; встановлення місцезнаходження осіб, що зникли без вісті або втратили зв'язок з родичами; встановлення особи людини, що не в змозі повідомити про себе установочні дані; встановлення особи по невідомому трупу; надання інформації по всіх категоріях розшукуваних і встановлюваних осіб, які перебувають за межами держави, що оголосила міждержавний розшук, але знаходиться території держави, що підписала договір.

Міжнародний розшук проводиться відповідно до Інструкції про порядок використання правоохоронними органами можливостей НЦБ Інтерполу в Україні у попередженні, розкритті та розслідуванні злочинів, затвердженої спільним наказом МВС України, генеральної прокуратури України, СБУ, державного комітету у справах охорони державного кордону України, державної митної служби України, державної податкової адміністрації України № 3/1/2/5/2/2 від 09 січн. 1997 р.

Використовуючи систему міжнародного розшуку в межах Інтерполу, правоохоронні органи України мають можливість: одержати інформацію про місцелікування за кордоном та рід занять розшукуваних осіб: підозрюваних у вчиненні злочинів, звинувачуваних, засуджених, які ухиляються від кримінальної відповідальності чи відбування покарання з подальшою їх екстрадицією (видачею); встановити контроль за діяльністю та пересуванням осіб, які переховуються від правоохоронних органів за межами

України; встановити місцезнаходження особи, яка виїхала за кордон і пропала безвісти; ідентифікувати особу; ідентифікувати невідомих хворих; ідентифікувати непізнані трупи.

Міжнародний розшук з використанням каналів та можливостей Інтерполу ведеться у випадках: наявності вірогідних даних про виїзд розшукуваної особи в інші країни, якими можуть бути: наявність у такої особи закордонного паспорта, повідомлення органів Держкомкордону України про реєстрацію перетинання нею кордону, поштове листування, пояснення свідків тощо; надходження запиту до НЦБ про розшук осіб, прибулих в Україну з інших держав (за ініціативою закордонних партнерів — членів Інтерполу).

Міжнародному розшукуві з ініціативи правоохоронних органів України підлягають: особи, які виїхали за межі України і ухиляються від кримінальної відповідальності та відбуття покарання за злочини, за які згідно з чинним законодавством або судовим вироком, що набув законної сили, передбачене (призначене) покарання у вигляді позбавлення волі на строк не менше шести місяців; громадяни, які пропали безвісти, — за наявності вірогідних відомостей про виїзд розшукуваних за кордон; іноземці та особи без громадянства, які перебувають в Україні і щодо яких отримана інформація про вчинення ними злочинів на території інших держав.

Підставою для міжнародного розшуку громадян України є запит правоохоронного органу, надісланий до НЦБ. У запиті повинна бути викладена повна та об'єктивна інформація про події, факти на розшукуваних осіб.

Якщо є всі підстави для здійснення спеціального досудового розслідування, то прокурор, або слідчий за погодженням з прокурором складають клопотання відповідно до ст. 297-2 КПК України, яке подається слідчому судді місцевого суду першої інстанції в межах територіальної юрисдикції якого знаходиться орган досудового розслідування.

Клопотання слідчого чи прокурора складається з трьох частин: вступної, мотивувальної та заключної. У вступній частині зазначається назва суду та якому слідчому судді направляється клопотання; назва клопотання; найменування кримінального провадження та його реєстраційний номер; процесуальний статус особи, щодо якого здійснюється спеціальне досудове розслідування, її прізвище, ім'я, по батькові.

В мотивувальній частині вказується: 1. короткий виклад обставин кримінального правопорушення, у зв'язку з яким подається клопотання; 2. правова кваліфікація кримінального правопорушення із зазначенням статті (частини статті) закону України про кримінальну відповідальність; 3. виклад обставин, що дають підстави підозрювати особу у вчиненні кримінального правопорушення, і посилання на обставини; 4. відомості щодо оголошення особи у міждержавний та/або міжнародний розшук; 5. виклад обставин про те, що підозрюваний переховується від органів слідства та суду з метою ухилення від кримінальної відповідальності; 6. перелік свідків, яких слідчий, прокурор вважає за необхідне допитати під час розгляду клопотання.

Закінчується мотивувальна частина вказівкою на відповідні норми КПК України, які регулюють підстави здійснення спеціального досудового розслідування та складання клопотання — ст.ст. 297-1 та 297-2 КПК України.

Заключна частина повинна містити саме прохання: дозволити розпочати до відповідної особи спеціальне досудове розслідування, із зазначенням її процесуального статусу, прізвища, імені, по батькові та місця останнього проживання; прізвище, ім'я, по батькові та посада слідчого чи прокурора, котрі з ним звернулися; їхній підпис, скріплений відповідною печаткою; дата та місце складення клопотання.

До клопотання можуть додаватися матеріали, котрі містять відомості, що під-

тверджують необхідність початку спеціального досудового розслідування щодо відповідної особи, список свідків, яких слідчий, прокурор вважає за необхідне допитати під час розгляду клопотання, витяг з ЄРДР, копії процесуальних документів: які підтверджують, що підозрюваний переховується від органів слідства та суду з метою ухилення від кримінальної відповідальності; щодо оголошення особи у міждержавний та/або міжнародний розшук та ін.

Клопотання про здійснення спеціального досудового розслідування розглядається слідчим суддею відповідно до ст. 297-3 КПК України, яким відповідно до п. 18 ст. 3 КПК є суддя суду першої інстанції, до повноважень якого належить здійснення у порядку, передбаченому КПК, судового контролю за дотриманням прав, свобод та інтересів осіб у кримінальному провадженні.

Слідчий суддя розглядає його не пізніше десяти днів з дня його надходження до суду. З урахуванням вимог ст. 35 КПК, що передбачає порядок застосування автоматизованої системи документообігу суду, до початку розгляду слідчим суддею клопотання слідчого, прокурора про здійснення спеціального досудового розслідування останнє в той же день має бути зареєстровано працівниками суду в автоматизованій системі, яка під час реєстрації визначає слідчого суддю для конкретного судового провадження. Після визначення судді (запасного судді, слідчого судді) або колегії суддів для конкретного судового провадження не допускається внесення змін до реєстраційних даних щодо цього провадження, а також видалення цих даних з автоматизованої системи документообігу суду, крім випадків, установлених законом.

Клопотання розглядається з обов'язковою участю особи, яка подала клопотання (слідчого або прокурора) та захисника.

Захисником відповідно до ст. 45 КПК України є адвокат, який здійснює захист підозрюваного, обвинуваченого, засудженого, виправданого, особи, стосовно якої передбачається застосування примусових заходів медичного чи виховного характеру або вирішувалося питання про їх застосування, а також особи, стосовно якої передбачається розгляд питання про видачу іноземній державі (екстрадицію). Захисником не може бути адвокат, відомості про якого не внесено до Єдиного реєстру адвокатів України або стосовно якого у Єдиному реєстрі адвокатів України містяться відомості про зупинення або припинення права на зайняття адвокатською діяльністю.

Якщо підозрюваний самостійно не залучив захисника, слідчий суддя зобов'язаний вжити необхідних заходів для залучення захисника.

Відповідно до п. 8 ч. 2 ст. 52 КПК України, щодо осіб, стосовно яких здійснюється спеціальне досудове розслідування або спеціальне судове провадження, участь захисника є обов'язковою з моменту прийняття відповідного процесуального рішення.

Відповідно до ч. 3 та 4 ст. 49 КПК України, слідчий, прокурор виносить постанову, а слідчий суддя та суд постановляє ухвалу, якою доручає відповідному органу (установі), уповноваженому законом на надання безоплатної правової допомоги, призначити адвоката для здійснення захисту за призначенням та забезпечити його прибуття у зазначені у постанові (ухвалі) час і місце для участі у кримінальному провадженні. Постанова (ухвала) про доручення призначити адвоката негайно направляється відповідному органу (установі), уповноваженому законом на надання безоплатної правової допомоги, і є обов'язковою для негайного виконання. Невиконання, неналежне або несвоєчасне виконання постанови (ухвали) про доручення призначити адвоката тягнуть відповідальність, встановлену законом.

Розгляд слідчим суддею клопотання про здійснення спеціального досудового

розслідування полягає у тому, що він знайомиться з його змістом, досліджує копії матеріалів, які додано до клопотання та якими слідчий, прокурор обґрунтовують потребу здійснення спеціального досудового розслідування, а також у разі необхідності може безпосередньо заслухати доводи особи, яка подала клопотання, захисника та свідків.

Вирішуючи питання про здійснення спеціального досудового розслідування, слідчий суддя повинен упевнитися в наявності фактичних підстав для прийняття такого рішення.

Якщо клопотання не відповідає вимогам статті 297-2КПК України, то слідчий повертає його прокурору, слідчому, про що постановляє ухвалу про відмову про здійснення спеціального досудового розслідування у відповідності зі статтями 369, 371-372 КПК України.

Слідчий суддя зобов'язаний постановити вмотивоване та обґрунтоване рішення, тому він має урахувати всі обставини, що мають значення для вирішення клопотання. Виконання цього обов'язку не залежить від волі інших осіб. Це публічний обов'язок слідчого судді, який впливає з сутності правосуддя як специфічної форми діяльності органів публічної влади. Тому під час розгляду клопотання слідчий суддя має право за клопотанням сторін кримінального провадження або за власною ініціативою заслухати будь-якого свідка чи дослідити будь-які матеріали, що мають значення для вирішення питання про здійснення спеціального досудового розслідування.

Клопотання слідчого, прокурора лише ініціює розгляд питання про здійснення спеціального досудового розслідування, яке завершується постановленням такої ухвали тільки за умови наявності до того законних підстав. При цьому слідчий суддя, суд не зв'язаний доводами клопотання, а, виходячи із конституційного принципу незалежності суду, безпосередньо дослідивши та надавши оцінку всім важливим для вирішення даного питання обставинам, постановляє власне рішення. Ухвалу, яка за відсутності законних підстав здійснення про здійснення спеціального досудового розслідування має містити рішення про відмову у задоволенні клопотання слідчого, прокурора, в тому випадку, якщо прокурор, слідчий не доведе, що підозрюваний переховується від органів слідства та суду з метою ухилення від кримінальної відповідальності та оголошений у міждержавний та/або міжнародний розшук.

Під час вирішення питання про здійснення спеціального досудового розслідування слідчий суддя відповідно до ст. 297-4 КПК України зобов'язаний врахувати наявність достатніх доказів для підозри особи у вчиненні кримінального правопорушення. Для цього слідчий суддя заслуховує свідків та досліджує будь-які матеріали, що доводять обґрунтованість підозри особи у вчиненні кримінального правопорушення.

Після розгляду клопотання, слідчий суддя постановляє ухвалу відповідно до ст.ст. 369, 371-372 КПК України про задоволення або відмови у здійсненні спеціального досудового розслідування.

В мотивувальній частині, окрім зазначення суті питання, що вирішується ухвалою, і за чією ініціативою воно розглядається, встановлених судом обставин із посиланням на докази, а також мотивів неврахування окремих доказів, положення закону, яким він керувався, обов'язково зазначаються мотиви задоволення або відмови у задоволенні клопотання про здійснення спеціального досудового розслідування.

Якщо у справі декілька підозрюваних, слідчий суддя постановляє ухвалу лише стосовно тих підозрюваних, щодо яких існують обставини, передбачені частиною другою статті 297-1 КПК України.

Повторне звернення з клопотанням про здійснення спеціального досудового розслідування до слідчого судді в одному кримінальному провадженні не допускається, крім випадків наявності нових обставин, які підтверджують, що підозрюваний пере-

ховується від органів слідства та суду з метою ухилення від кримінальної відповідальності та оголошений у міждержавний та/або міжнародний розшук.

Копія ухвали надсилається прокурору, слідчому та захиснику пізніше наступного дня після ухвалення.

Якщо підстави для постановлення слідчим суддею ухвали про спеціальне досудове розслідування перестали існувати, подальше досудове розслідування здійснюється згідно із загальними правилами, передбаченими КПК України.

Відомості про здійснення спеціального досудового розслідування вносяться до Єдиного реєстру досудових розслідувань.

Відповідно до п. 2.1 Положення про порядок ведення Єдиного реєстру досудових розслідувань, затвердженого Наказом Генерального прокурора України № 69 від 17 серпня 2012 р. до Реєстру вносяться такі відомості щодо кримінального правопорушення: час та дату надходження заяви, повідомлення про кримінальне правопорушення або виявлення з іншого джерела обставин, що можуть свідчити про вчинення кримінального правопорушення; прізвище, ім'я, по батькові (найменування) потерпілого або заявника; інше джерело, з якого виявлені обставини, що можуть свідчити про вчинення кримінального правопорушення; короткий виклад обставин, що можуть свідчити про вчинення кримінального правопорушення, наведених потерпілим, заявником чи виявлених з іншого джерела; попередню правову кваліфікацію кримінального правопорушення із зазначенням статті (частини статті) закону України про кримінальну відповідальність; передачу матеріалів та відомостей іншому органу досудового розслідування або за місцем проведення досудового розслідування (ч. 5 ст. 36, ч. 7 ст. 214, ст. 216, ст. 218 КПК України); прізвище, ім'я, по батькові та посада слідчого, прокурора, який вніс відомості до Реєстру та/або розпочав досудове розслідування; дату затримання особи; обрання, зміну та скасування запобіжного заходу (статті 178, 200, 202, 492, 493, 508 КПК України); час та дату повідомлення про підозру, відомості про особу, яку повідомлено про підозру, правову кваліфікацію кримінального правопорушення, у вчиненні якого підозрюється особа, із зазначенням статті (частини статті) закону України про кримінальну відповідальність; час та дату складання повідомлення про підозру, відомості про особу, стосовно якої складено повідомлення про підозру, правову кваліфікацію кримінального правопорушення, у вчиненні якого підозрюється особа, із зазначенням статті (частини статті) закону України про кримінальну відповідальність, у разі неможливості повідомлення такої особи про підозру з об'єктивних причин; відомості про юридичну особу, щодо якої можуть застосовуватися заходи кримінально-правового характеру; зупинення та відновлення досудового розслідування; оголошення розшуку підозрюваного; об'єднання та виділення досудових розслідувань; продовження строків досудового розслідування та тримання під вартою; встановлені, відшкодовані матеріальні збитки, суми пред'явлених позовів у кримінальному провадженні, вартість арештованого майна; закінчення досудового розслідування. До Реєстру вносяться інші відомості, передбачені первинними обліковими документами, та результати судового провадження.

Хоча на даний час не внесено зміни відповідно до нововведень КПК України щодо спеціального досудового розслідування, вважаємо, що в даному випадку відомості про здійснення спеціального досудового розслідування упродовж 24 годин з моменту прийняття процесуального рішення.

Порядок вручення процесуальних документів підозрюваному при здійсненні спеціального досудового розслідування врегульований статтею 297-5 КПК України. Повістки про виклик підозрюваного у разі здійснення спеціального досудового розслідування

надсилаються за останнім відомим місцем його проживання чи перебування.

Також вони обов'язково публікуються в засобах масової інформації загальнодержавної сфери розповсюдження. Відповідно до розпорядження Кабінету міністрів України від 21 січн. 2015 р. № 41-р «Про друковані засоби масової інформації загальнодержавної та місцевої сфери розповсюдження, в яких у 2015 році розміщуються оголошення про виклик до суду відповідача, третіх осіб, свідків, місце фактичного проживання (перебування) яких невідоме, повістки про виклик підозрюваного, обвинуваченого та інформація про процесуальні документи», друкованим засобом масової інформації загальнодержавної сфери розповсюдження, в якому у 2015 році розміщуються оголошення про виклик до суду відповідача, третіх осіб, свідків, місце фактичного проживання (перебування) яких невідоме, повістки про виклик підозрюваного, обвинуваченого та інформація про процесуальні документи, є газета «Урядовий кур'єр».

Оголошення також публікується на офіційних веб-сайтах органів, що здійснюють досудове розслідування.

Після того, як повістка про виклик опублікована у засобах масової інформації загальнодержавної сфери розповсюдження підозрюваний вважається належним чином ознайомленим з її змістом.

Сторона обвинувачення зобов'язана використати всі передбачені законом можливості для дотримання прав підозрюваного чи обвинуваченого (зокрема, прав на захист, на доступ до правосуддя, таємницю спілкування, невтручання у приватне життя) у разі здійснення кримінального провадження за відсутності підозрюваного або обвинуваченого [4].

Висновок. Зважаючи на викладене, ми можемо зробити такі висновки, що дана норма кримінального процесуального кодексу дає можливість:

по-перше, закінчити відкриті кримінальні провадження по яких є доказова база та отримати вирок суддів;

по-друге, реалізувати принцип невідворотності кримінальної відповідальності особи, яка переховується від слідства та суду на території іншої держави;

по-третє, повернення державі коштів у виді конфіскації майна за злочини проти національної безпеки України (статті 109, 110, 111, 112, 114 ККУ України), злочини, пов'язані з терористичною діяльністю (статті 258 – 258-4 КК України), та деякі інші злочини проти громадської безпеки (статті 260, 261 ККУ України).

ЛІТЕРАТУРА:

1. Рада дозволила кримінальне провадження проти оголошених у міжнародний розшук осіб [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.rbc.ua/>

2. Законом України від 07 жовтн. 2014 року № 1689-VII «Про внесення змін до Кримінального та Кримінального процесуального кодексів України щодо невідворотності покарання за окремі злочини проти основ національної безпеки, громадської безпеки та корупційні злочини» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/1689-18>

3. Кримінальний кодекс України. Науково-практичний коментар : у 2 т. / за заг. ред. В. Я. Тація, В. П. Пшонки, В. І. Борисова, В. І. Тютюгіна. – 5-те вид., допов. – Х. : Право, 2013. – Т. 2 : Особлива частина / Ю. В. Баулін, В. І. Борисов, В. І. Тютюгін та ін. – 2013. – с. 252.

4. Рада заочно дозволила засудити високопосадовців та конфіскувати їх майно [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.unian.ua/politics/993207>